Luntrea credinței

- 2. Dară Domnul ni se-arată, Şi luntrea o îndreaptă. Şi numai spre încercare. Sloboade vântul tare. Ca credinţa să ne-o cerce, Cum că doarme se preface. Dară când noi L-am ruga El va potoli marea.
- 3. Când Domnul Sfânt va porunci, Marea se va linişti. Valurile de pe mare Le face în tăcere. Măcar și furtuni de ar fi, El tot pe ai Săi, i-ar scuti. Nu ne lasă să pierim, Ci în veac ai Lui să fim.
- 4. Credeți Lui în toată vremea, Că în El e puterea. El e aproape în toate, Şi nicicând nu-i departe. Numai Lui credincioși Îi fiți. Pe asta piatră vă zidiți, Căci când în Isus credem, De valuri nu ne temem.
- 5. Şi când luntrea s-ar legăna, Prin valuri în lume-asta, Noi avem ancoră tare, Fie vânt cât de mare, Că Christos cu al Său sânge, Ajută și toate-nvinge. Şi pe noi ne-a curățit, Pentru cer ne-a pregătit.
- 6. Legată-i asta ancoră, Cu lanţ lung de iubire. Cari din lume-asta se-ntinde Şi pân' la cer ajunge. Iubirea asta ne trage. Până când nu vom ajunge, Ca luminat să vedem, Şi-n cetate să intrăm.
- 7. La-nvăţăceii lui Christos, Crucea e semn aici jos. Noi sub acesta semn putem, Să luptăm şi să-nvingem. Şi sus în cer cununi lucesc, Şi cei ce se luptă primesc. Care când lupta sfârşesc, Mărirea o dobândesc.
- 8. De-aceea siliţi călători, Călătoriţi nu fiţi moi. Acolo cari călătoresc Până-n veac se odihnesc. Când acolo, luntrea-junge După ce toate învinge. Pe noi vorba Domnului Ne poartă-n viaţa Lui.